

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ- GHERLA. CU UN ADAOS NEOFICIAL

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiunile se primesc după învoială

Partea oficială.

Sfântul Părinte de 80 de ani.

Prea Fericitul Părinte Papa Pius XI la 31 Mai: a. c. a intrat în al 80-lea an al vieții Sale. Credincioșii din lumea întreagă au sărbătorit cu sinceră bucurie aceasta dată importantă, văzând pe Părintele Creștinătății cârmuind și la aceasta vârstă, atât de înaintată, în deplină putere și vigoare și cu zel neobosit Biserica lui Hristos, clădită pe Petru, vârhovnicul Apostolilor.

Cu această ocaziune am ținut să felicităm pe Sfântul Părinte, în numele Veneratului Cler și al poporului nostru credincios din Eparhie, prezentându-i sentimentele noastre de profundă credință, neclintit devotament și fiească dragoste, cerșindu-l de la Domnul viață lungă pentru gloria Bisericii în pace.

Acestor felicitări Prea Fericitul Părinte, a binevoit prea grațios a ne răspunde prin următoarea telegramă:

Vescovo Giulio Hossu,
Cluj

Augusto Pontefice ricambia gradito omaggio augurale. Benedizione Apostolica.

Cardinale Pacelli.

Această telegramă în românește sună așa:

Episcopului Iuliu Hossu,
Cluj

Augustul Pontefice primește cu mulțumită omagiul de felicitare. Bindecuvântare Apostolică.

Cardinalul Pacelli.

Primiți, Venerați Frați și Iubiți Fii credincioși, cu toată căldura și dragostea Apostolica Bindecuvântare, care o trimite pentru toți și pentru toate Părintele nostru comun.

Cluj, la 15 Iunie 1936,

Nr. 4435.

Numiri.

Onoratul *Augustin Pop* preot nouhirotont este numit *administrator local* la parohia *Dretea* (tr. Huedinului).

Din șed. conz. 10 Iunie 1936.

Nr. 4251.

Onoratul *Toma Bulea*, paroh în Rusul de jos, este numit în aceeași calitate la parohia *Sohodol* și de aici detașat, în calitate de *preot II și notar tractual*, la parohia *Beclean*, (tr. Beclean.)

Din șed. conz. 14 Maiu 1936,

Nr. 3683.

Pentru un monument în amintirea lui Gheorghe Șincai.

Societatea culturală „Gheorghe Șincai” din comuna Bobota, județul Sălaj, a luat inițiativa de a ridica un monument în amintirea ucuiua dintre cei trei luceferi ai redeşeptării noastre naționale, marelui istoric *Gheorghe Șincai*.

Ministerul Sănătății și Ocrotirilor Sociale a aprobat să se facă cărți postale, cu chipul istoricului, și să se vândă în acest scop.

Ne învoim și îndemnăm călduros prin acestea, ca oficiile parohiale, cari vor primi astfel de ilustrate, să le desfacă între credincioși (5 lei bucata), iar suma realizată să se trimită pe adresat: Societatea culturală *Gheorghe Șincai*, Bobota, județul Sălaj.

Din șed. conz. 29 Maiu 1936.

Nr. 3911.

Sărbătorile oficiale.

Aducem la cunoștința Veneratului Cler, pentru conformare, că sărbătorile naționale și ale Curții regale române,

când se oficiază servicii divine, sunt celea următoare:

1. Ianuarie: Anul Nou.
  6. Ianuarie: Botezul Domnului.
  24. Ianuarie: Unirea tuturor Românilor. Vinerea Mare. Sâmbăta Invierii. Sf. Paști.
  10. Maiu: Proclamarea Independenței 1877 și a Regatului 1881.
  8. Iunie: Aniversarea urcării pe tron a M. S. Regelui Carol II-lea. Ziua Eroilor (Înălțarea Domnului).
  22. Iulie: Ziua numelui M. S. Regina Maria.
  6. August: Aniversarea victoriei dela Mărășești; toate dispozițiunile le dă Ministerul Apărării Naționale.
  16. Octomvrie. Ziua nașterii M. S. Regelui.
  29. Octomvrie. Ziua nașterii M. S. Regina Maria.
  8. Noemvrie. Ziua numelui Măriei Sale Mihai, Mare Voevod al Albei Iuliei, în această zi se serbează și ziua nașterii sale, 25 Octomvrie, conform ordinului M. S. Regelui.
- Din șed. konz. 10 Iunie 1936.
Nr. 4080.

Concurs la parohii.

Pentru parohia *Rusul de jos*, situată în tractul Beclean, se publică concurs până la data de *15 Iulie a. c.* Cluj, la 13 Iunie 1936.

Pentru parohia *Șintereag*, situată în tractul Bistrița, se publică concurs până la data de *15 Iulie a. c.* Cluj, la 13 Iunie 1936.
Nr. 4245.

Doritorii de-a dobândi unul din aceste beneficii parohiale, să-și înainteze rugărilor la Ordinariatul episcopal în termenul concursual — pe calea *oficiului protopopesesc competent*, — provăzute cu următoarele documente:

1. Absolutorul teologic.
2. Atestat de serviciu dela oficiul protopopesec.
3. Extras autentic din protocolul școlar despre catehizarea elevilor școlari, în anul școlar 1935/36. La caz, că școala în anul școlar trecut n'a funcționat atestat officios, că pruncii totuși au fost catehizați.
4. Extras autentic din protocolul predicilor de pe un an, care se termină la data când se înaintează rugare.

La rugărilor înaintate fără aceste documente, — dintre cari cele de sub 3 și 4 trebuie să fie vizate și autentificate de către oficiul protopopesec, — nu se va reflecta.

Necrolog.

Cu durere anunțăm Veneratului Cler, că Mult Onoratul *Teofil c. Oltean*, fost paroh-protopop onorar în Fodora, a repausat în Domnul în ziua de 31 Maiu 1936, în anul 68 al vieții și 38 al preoției.

Onorat Frățiile Voastre să aduceți la altarul Domnului rugăciunile pii îndatinate pentru odihna sufletului adormitului în Hristos Frate.

Din șed. konz. 12 Iunie 1936.

Nr. 4187.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Oficiul parohial Sf. Vasile, București, aduce la conștiință celor interesați, că tragerea loteriei acestei biserici s'a amânat dela 30 Maiu a. c., pe ziua de *30 August a. c.* și asta irevocabil.

Aceasta amânare s'a făcut cu aprobarea Regiei Loteriei de Stat Nr. 2071 din 23 Maiu 1936, din motivul, că biletele distribuite spre vânzare, respective cotoarele și sumele, n'au intrat la oficiul parohial până la data de 30 Maiu.

Deci, persoanele cari mai au bilete pentru plasare, sunt rugate ca fără întârziere să le plaseze și să trimită sumele, și cotoarele.

Publicațiune.

La data de 21 Iunie a. c. ora 11 a. m. se va ținea licitație la oficiul parohial Cășeu, pentru repararea și acoperirea casei parohiale. Licitanții vor înainta ofertă închisă cu deviz de spese detaliat dezvoltat. După deschiderea plicurilor curatoratul va trece și la licitație minuendă. Caietul de sarcini se poate vedea — până în ziua licitației — oricând la oficiul parohial.

Croșan Nicolai
primcurator

Augustin Boldor
paroh.

Partea neoficială.

Pelerinajul la Roma

Mirajul Romei.

Deși popor vechiu, Românii, ca formațiune de Stat și mai ales ca civilizație și cultură, sunt abia la început. Școlile lor, cu excepția celor dela Blăj, în medie generală n'au vechime de un secol și abia are această vârstă școala cea mare a mulțimii: Piesa Periodică.

Cauze istorice și geografice au determinat aceasta înapoiere. Abia Unirea religioasă cu Biserica Romei ne aduce în legătură strânsă, organică, cu Apusul civilizat. Incepând cu veacul 18 și 19, avem serii întregi de cărturari și pelerini, cari cu pietate se îndreaptă spre Italia și în deosebi spre metropola latinității, Roma. G. Asaki (și înainte de el stolnicul Const. Cantacuzino), S. Bărnuțiu, Al. Papiu Ilarianu, Ios. Hodoșiu, August Treboniu Laurianu, V. Alecsandri, N. Filimon, N. Bălcescu, I. Codru Drăgușianu, I. Rusu Șirianu, Duiliu Zamfirescu, — pentru a aminti numai pe cei morți — au luat de atâtea ori toiagul pribegiei și s'au îndreptat spre monumentele origini și ale credinței străbune.

După acești călători izolați urmează celele de pelerini. În 1889 se duc la Roma toți episcopii români uniți, în frunte cu mitropolitul I. Vancea. În 1893 episcopul, mai târziu mitropolitul V. Mihalyi conduce întâiul pelerinaj popular românesc, compus din clerici și mireni. În anul 1903 are loc pelerinajul al doilea. În 1908 al treilea. În 1925 al patrulea și al cincilea. În 1929 al șaselea. În 1933 al șaptelea. În 1936 al optulea. În 1930 au fost numai episcopii. Atâția au participat chiar la mai multe pelerinaje. Cunoșc cazuri când pelerinul a dus ani întregi de lipsuri și privațiuni numai să poată participa la pelerinaj. Adevărat miraj al Romei. . . .

Câteva etape.

™ În zilele de 7—22 Mai 1936, sub patronajul I. P. S. Episcopul din Oradea, Valeriu Traian Frentiu, s'a organizat un pelerinaj românesc la Roma. Au participat 62 de pelerini din toate părțile țării. Conducător: Păr. canonic Ludovic Tăutu din Oradea, în legătură cu CIT (Compagnia Italiana Turismo).

Întâia oprire a fost la Veneția, a doua

la Padova, a treilea la Florența. Pretutinderi s'au oficiat slujbe religioase românești în principalele lăcașuri de închinare creștinească ale Italianilor: la San-Marco în Veneția, în biserica S. Anton de Padova, în catedrala Santa Maria dei Fiori din Florența.

Sosirea pelerinilor la Roma s'a întâmplat la 12. 5 1936. în ziua deschiderii expoziției mondiale a Presei Catolice.

Solemnitatea deschiderii având caracter strict oficial, la aceasta n'au putut fi admiși decât cardinalii, patriarhii, arhiepiscopii, prelații, corpul diplomatic de pe lângă S. Scaun și câțiva reprezentanți ai comitetelor naționale ale Presei Catolice. Acești reprezentanți, pentru România au fost: Păr. canonic I. Georgescu, vicepreședintele comitetului de presă al AGRU-lui, păr. L. Tăutu secretar general și păr. Dr. Pal dela Iași (Moldova).

Această solemnitate s'a desfășurat în sala cea mare a Expoziției, anume amenajată în acest scop. Pe peretele din față, adică în dosul scenei, se vedeau următoarele semnificative cuvinte latinești: „Negreșelnicului învățator al adevărului se închină armele adevărului” (Inerranti veritatis magistro veritatis arma deduntur). Peretele din dreapta era împodobit cu un frumos tablou reprezentând învierea Domnului Hristos, iar cel din stânga închinarea magilor și a păstorilor la Nașterea din Betlem.

Exact la ora indicată și într'o atmosferă de sărbătorească reculegere, S. Părinte Papa Pius XI, însoțit de suita Sa, își face apariția în sala festivă. Imediat contele Dalla Torre, președintele expoziției, ia cuvântul, cetind un discurs, în care arată scopurile urmărite de organizatori.

Răspunzând Papa Pius XI, mulțumește tuturor celor ce s'au ostenit pentru înfăptuirea acestui gând mareț.

Expoziția Presei Catolice.

A urmat vizitarea expoziției nespuse de interesantă și sugestivă. Națiunile mari (Franța, Italia, Belgia, Portugalia, Olanda, ș. a.) au pavilioane speciale, S'ar putea scrie volume întregi despre pavilionul floarei națiuni mari. Noi, românii, figurăm în două săli: una destinată aproape în întregime nouă, fiindcă celelalte neamuri bal-

canice (Bulgari, Greci, Albanezi), toți laolaltă ocupă abia o jumătate de perete. Deosebit de această sală, Românii uniți — elementul catolic cel mai de seamă din România — mai au un colțisor și în sala riturilor orientale, alături de Ruteni, Armeni, Sirieni, Arabi, Copti, etc. Nu ne putem plânge, că nu ni-s'a dat atenția cuvenită. Că ne-am fi putut prezenta mai bine, e altă socoteală. Aceasta, însă, ne privește pe noi, nu comitetul de organizare al expoziției. Mai amintim, că Păr. canonic I. Georgescu a tipărit în franțuzește răspunsul la „Schema pentru un studiu asupra presei periodice catolice și necatolice din România” (Orade, 1936, 192 p. în 8° mare, 60 de lei). Această lucrare durabilă credem că, răspândită în număr potrivit de exemplare, ne va face un serviciu mai bun, decât expoziția noastră din care lipsesc deocamdată tablourile statistice, diagramele, hărțile și care expoziție și de altfel are caracter efemer.

Dacă n'au putut asista toți pelerinii, români la solemnitatea deschiderii expoziției presei, în schimb toți au vizitat cele patru mari bazine creștine; San Pietro, San Paolo fuori le mura, Santa Maria Maggiore și San Giovanni in Laterano, apoi San Pietro în vincoli, catacombele, muzeele ș. a. În deosebi mișcătoare a fost slujba românească oficiată la mormântul S. Petru. N'a fost inimă care să nu fi palpat de emoție, când s'a rugat acolo „pentru uniunea tuturor”. Mai ales Românii trebuie să se apropie cu cea mai mare evlavie de acest mormânt și de scaunul urmașului lui Sânt Petru, fiindcă, alături de Mântuitorul, nimeni nu e mai mult pomenit ca purtătorul cheilor împărat ei cerești. El e soțul nedespărțit al Domnului Hristos și în basmele populare.

Audiența la S. Părinte

Neuitată rămâne audiența avută de pelerinii români la Papa Pius XI, Joi, la 14 Maiu 1936. La ei s'au adăos studenții teologi din noul colegiu românesc, numit după numele actualului papă-ctitor, pre um și câțiva din colegiul de Propaganda Fide; apoi unii membri ai coloniei române din Roma, încât numărul lor se apropia de-o sută.

Primit în genunchi de pelerini, S. Părinte trece pe dinaintea fiecăruia, dându-i inelul să-l sărute. Prezentările le face Excelența Sa I. P. S. Episcop V. Tr. Frențiu dela Oradea. Când Papa ajunge în fața păr. canonic I. Georgescu, acesta îi prezintă în semn de omagiu noua sa lucrare: „La presse périodique en Roumanie”, frumos legată în piele albă și împodobită cu insignele papale. Domnului general Dănilă Papp, Sf. Sa a ținut să-i adreseze câteva

cuvinte de recunoaștere și mângăiere, spunând că știe dela I. P. S. Frențiu, ce creștin bun și evlavios este D-Sa (se cuminecă zilnic!). Pontiful e viu impresionat de frumusețea și originalitatea costumelor naționale ale pelerinilor noastre.

Isprăvind această ceremonie, Papa Pius XI se oprește în ușa, prin care venise, și de acolo adresează pelerinilor următoarele cuvinte:

Ne bucurăm ori de câte ori putem să vedem pe Români. După cum arată și numele vostru — Români-Romani — între țara voastră și între Roma sunt legături vechi, nepieritoare. Cetatea Eternă e leagănul naționalității și al credinții religioase a Românilor. Când au plecat ostașii lui Traian — episcopul vostru încă se cheamă Traian — să cucerească Dacia și s'o aducă în lumina istoriei, odată cu ei au plecat și cei dintâi creștini în România de astăzi. De aceea suntem încredințați, că voi încă ați venit să venerați nu numai monumentele originii voastre glorioase, ci să vă închinați și amintirii Sfântului Petru, care nu poate fi înlăturat din tradițiile și din viața neamului vostru. În această privință, nădejdi îndreptățite Ne dați prezența unui număr din ce în ce mai frumos de tineri în colegiul vostru și al Nostru. De aceea binecuvântarea Noastră părintească e nu numai pentru acești fii, așa de apropiați sufletului Nostru, ci și pentru voi toți, apropiați sau depărtați, pentru familiile și rudele voastre pentru scumpa voastră țară, România. Drept amintire dela această vizită făcută Părintelui comun al Creștinătății, Vă rog să primiți câte o iconiță, pe care Vi-o va da veneratul nostru frate episcop dela Oradea.

Urmează binecuvântarea apostolică, primită de pelerini în extaz de fericire, gândindu-se, că ea vine dela urmașul aceluia, care a fost predestinat să fie temelie Bisericii și căruia puterea cheilor de a lega și deslega, de a binecuvânta și osândi, i-s'a dat și deosebit și chiar mai presus de ceilalți apostoli, ca el, oarecând întorcându-se, să întărească pe frații săi . . .

Adânc mișcați, pelerinii întonează spontan, ca la un semn magic, fără de nici o probă prealabilă, de trei ori, înălțătorul „Mulți ani trăiască! Mulți ani!” Scena a fost atât de impresionantă, încă S. Părinte, după al treilea acord, nu s'a putut răbda să

nu se mai întoarce odată cu fața către pelerinii români, adresându-le înduioșătorul „Adio!”.

N'a rămas ochiu nemuiat în lacrimi, nici inimă necutremurată de fiori de dragoste pentru locuitorii lui Hristos pe pământ, pentru capul și părintele tuturor Bisericii din Răsărit ca și din Apus, pentru Prea Fericitul, Prea Sfântul, cel de o potrivă cu îngerii întru Hristos, Părintele părinților, Sfinția Sa, Papa Pius XI, pentru care toata suflarea românească nu se poate ruga în deajuns, ca bunul Dumnezeu să-l păzească întru lungime de zile...

Coborâți în curtea San-Damaso, pelerinii se fotografiază împreună. Cei mai mulți trec, apoi, încă odată prin basilica San-Pietro să se închine moaștelor acestuia.

In biserica colegiului românesc.

Istorică rămâne și ziua de Duminică 17. Maiu 1936, data binecuvântării bisericii noului colegiu românesc „Papa Pius XI.” Așezată pe vârful lanicului, lângă farul menit să lumineze cea mai bună parte a acestei coline, la cotitura unei încântătoare serpentine, având intrare deosebită de a colegiului și putând servi și alte nevoi sufletești, decât cele pentru care în rândul întâiu a fost desăvârșită, cu iconostas, cor și acustică minunată, aceasta biserică e pur și simplu un giuvaer pe care S. Părinte, alături de atâtea altele, îl cinstește Biserica noastră. Icoanele principale, zugrăvite cu o artă desăvârșită sunt Domnul Hristos, Maica Sfântă, S. Ioan Damaschinul și S. Nichita (Nicetas) din Remesiană, apostolul Românilor. La mijlocul iconostacului, între cele două șiruri de icoane, se citesc sugestivele cuvinte ale apostolului: „Tuturor celor din Roma iubitorilor lui Dumnezeu celor sfinți, credința voastră se vestește în toată lumea”. După binecuvântarea acestora, I. P. S. episcopul Frențiu face citeți (anagnost) pe cinci clerici ai noului seminar. Apoi începe liturgia.

După eșirea cu darurile, I. P. S. Sa asistat de păr. prepozit Al. Breban dela Baia-Mare, canonici I. Georgescu și L. Tăutu dela Oradea, de preoții Dragomir și Crhălmean, hirotonește de preot pe diaconul Gheorghe Grecu din eparhia Clujului. E cu deosebire impresionantă încunjurarea și sărutarea celor patru colțuri ale altarului, făcută de cântărețul la preoție, condus de cei dintâi doi canonici, dar și celelalte acte ale consacării: lipirea frunții noului hirotonit de masa sfântului altar, punerea mânilor episcopului, dramatica lui îmbrăcarea cu odăjdii. La fel și hirotonirea diaconilor Iuliu Hirțu din Oradea și Vasile

Țiplea dela Baia-Mare, după consacarea speciilor euharistice.

Răspunsurile liturgice le-a dat frumosul cor al elevilor colegiului Papa Pius XI, ajutați de frații lor din colegiul de Propaganda Fide, sub conducerea destoinică a părintelui Petru Iluțiu, „cantus magister” în acest cântec urmă colegiu.

În afara de pelerinii români și cei doi miniștri ai României, d-l Aurel Ioan Vasiliu dela Vatican și d-l Ion Lugoșianu dela Quirinal, la aceste înălțătoare solemnități asistă: Excel. Sa Mons. Giuseppe Cesarini, asesor la Congregația Orientală; Exc. Sa Mons. Thaci, arhiepiscop de Scutari; Mons. Parante, rectorul colegiului de Propaganda Fide; Mons. Enrico Benedetti dela Biblioteca Vaticană; Mons. Camagni dela Congregația de Stat; Mons. Mojoli dela Congregația Orientală; Mons. Mulders dela universitatea catolică din Nimega; P. Preseren S. I. asesor; învățații PP. S. Salaville și De Meester; directorii și elevii colegiilor grec și rutean ș. a.

Predica I. P. S. Episcop Frențiu.

La sfârșitul slujbei, I. P. S. episcop Frențiu, întemeindu-se pe evangelia zilei (a orbului din naștere), rostește o foarte potrivită predică ocazională. I. P. S. Sa atrage luarea aminte asupra munificenței și bunătății S. Părinte, care a zidit cu toată cheltuiala Sa colegiul și biserica aceasta, pentru formarea viitorilor apostoli ai neamului. Ei vor fi pildă tuturor și vor munci, ca toți să fie una, Poporul român își are obârșia dela Roma. Printre coloniștii împăratului Traian au fost și creștini, precum a zis și S. Părinte Papa. Ei au adus cci dintâi sămânța credinței creștine în părțile noastre. Până în secolul al XI-lea noi am fost în legătura sufletească cu Roma.

Desbinarea cea mare a Bisericii Răsăritului de centrul unității s'a făcut fără știrea și învoirea, dar spre paguba și stricăciunea noastră cea mai mare. Așa au început anii blestemului în mijlocul neamului românesc. La 1700 marele arhiepiscop Atanasie Anghel Popa ridică acest blestem dela Români Transilvăneni și aduce în schimb binecuvântarea Unirii. Dela Blaj, centrul Bisericii unite, această binecuvântare trece, pe rând, în toate părțile locuite de Români. Elevii colegiilor din Roma au fost, cu deosebire, purtătorii acestei binecuvântări cerești. Idealul de unitate națională-politică e astăzi aproape în întregime înlăptuit. Pentru întărirea acestei unități se cere și o altă unitate superioară: cea religioasă.

I. P. S. episcopul Frențiu încheie mulțumind lui Dumnezeu pentru nemărgini-

tele daruri revărsate asupra neamului nostru întreg, apoi S. Părinte Papa Pius XI, pentru aceste ctitorii mari, cari îi vor înscrie numele cu litere nepieritoare în analele nației și bisericii noastre. Cerșește apoi harul lui Dumnezeu asupra tuturor celor de față, asupra celor depărtați, dar atât de iubiți de acasă, asupra M. Sale Regelui Carol II, asupra stăpânirii sale care are să lupte cu atâtea greutăți în aceste zile critice. I. P. S. Sa ar dori să audă de pe buzele tuturor Românilor mângâietoarele cuvinte roșite de orbul din naștere tămăduit în chip miraculos: „Cred, Doamne!”

Pelerinajul și marea sărbătoare dela Roma nu se puteau încheia cu o rugăciune mai potrivită, mai semnificativă decât aceasta.

După fânta slujbă a urmat o recepție a tuturor pelerinilor români în noul colegiu, apoi o agapă intimă. În timpul acesteia Pr. Mircea N. Todericiu roștește următoarea cuvântare:

Cuvântarea Pr. M. N. Todericiu.

„Excelențe, Prea Sfinți și Prea Cucernici Părinți!

Ziua cea mare, ziua bucuriei a sosit. Zi mare, fiind atât de așteptată; zi de bucurie, fiind plină de binecuvântări!

Încă din Noemvrie trecut când prin părintească bunătate a Sfinției Sale Papa Pius XI, stăpânul nostru slăvit, s'a deschis acest colegiu, superiori și elevi trăiau cu dorul de a avea gata și un locaș vrednic de marea slujbă dumnezeiești. — Astăzi, dorul nostru s'a împlinit; Domnul își are locașul său și inimile noastre nu mai suspină după altceva, decât după slava bunului Părinte al tuturor; Tatăl cerului și al pământului, al îngerilor și al oamenilor.

Zi mare, deci; zi de bucurie, de bucurie sfântă și trainică, pentru atâtea binecuvântări câte o umplu.

În adevăr binecuvântarea Bisericii ce s'a săvârșit înseamnă ca Domnul iubeste acest loc; iubeste colegiul românesc, dovadă acest loc de rugăciune publică, deschis astăzi și unde cei ce-și dau seama, că ei sunt călători în această vleață, vor putea să se închine și să mulțumească, să ceară și să ispășească; îndatoriri puse de Cel ce a zis că jugul său e ușor și dulce.

Zi de bucurie, în locul al dollea, pentru harul îngăduit tovarășului nostru, înălțat astăzi la vrednicia preoției.

Acestui tovarăș al nostru, celor doi diaconi ce-l însoțesc, celor ce au pus la cale această înălțare atât de anevoioasă, dar răsplătită mai mult decât e vrednică, urările

noastre ca harurile dobândite să fie mântuitoare și dătătoare de viață, pentru mai marea slavă a Aceluia, înzinteia căruia se pleacă tot genunchiul.

Bucurie încă și pentru vrednica și cinstita cunună de oaspeți, cari au binevoit să împartă cu noi bucuria sinceră a acestor zile.

Încerele noastre mulțumiri Excelenței Voastre, care atât de demn înfățișați aici, între noi, Episcopatul român. Mulțumiri pentru pilda ce ne-ați dat în aceste două săptămâni de viață comună. Mulțumiri pentru dărnicia dovedită atât de grăitor prin prețioasele daruri, — îmi iau voie să amintesc numai de frumoasele odăjdii liturgice, cari vor contribui după vrednicie la frumuseța slujbei dumnezeiești.

Reîntorcându-Vă în România, elevii Vă roagă, Excelență, să arătați lăra Sfințiilor Chiriarhi simțemintele lor de ascultare și de hotărâre neclătită de a face totul ce e cu putință mai bine, pentru a se pregăti după cuviință la slujba ce li se va încredința. În acest chip, Excelență, nădăjduim că mulțumirile noastre nu vor fi vorbe goale, ci vor deveni răsplata încrederii puse în slabele noastre puteri.

Vă mulțumim, Excelență, Vă mulțumim din tot sufletul.

Excelența Voastră ne va îngădui să Vă arătăm dorința, nădejdea noastră de a Vă avea în mijlocul nostru și la anul pentru a prăznui împreună jubileul de 25 de ani de episcopat al Excelenței Voastre;

Cu acest sărbătoreț prilej, simțim în chip deosebit datoria de a mulțumi S. Congregației pentru Biserica Orientală, pentru că în acest an n'a cruțat nicio osteneală, ca să ne dea cele trebuincioase traiului zilnic.

În chip special suntem recunoscători Excelenței Sale Mons. Cesarini, asesorul acestei S. Congregații, iubitul nostru președinte, devremece, putem să spunem, ne-a cercetat zi de zi, interesându-se cu părintească dragoste de nevoile noastre. Vă mulțumim, Excelență.

Mulțumim și Excelenței Sale Mons. Arborio Mella, maestrul de cameră al Sfinției Sale Papa, pentru condescendența dovedită, venind în mijlocul nostru și luând masa cu noi.

Excelență, elevii V'ar ruga să fiți, pe lângă Sfinția Sa, Stăpânul nostru, talmaciul simțimintelor lor de recunoștință și mulțumire, pentru că ne-a dat nouă, tinerilor Români, această casă strălucită, ca să avem unde sta în timpul studiilor noastre la Roma.

Astăzi aici, mâine în locurile noastre depărtate, vrem să rămânem totdeauna cu El, recunoscători pentru atâtea binefaceri.

să ne împărtășim de bucuriile și de durerile Sale, de munca și de mulțumirile Sfintei Maice Biserici! Știm ce așteaptă El dela acest seminar; de aceea toți suntem hotărâți să muncim fără zăbavă pentru a grăbi sosirea zilei când întreg pământul va fi o singură turmă sub un singur Păstor: locșitorul lui Hristos pe pământ, Papa!

Pentru cinstiții reprezentanți diplomatici ai scumpei noastre Nații, simțământul nostru de bucurie că-i vedem de față, și încredințarea, că colegiul nostru românesc va fi focarul din care mâine vor ieși apostolii propovăduitori de noi idealuri pentru poporul nostru.

Dacă deșteptarea conștiinței naționale se datorește, în foarte mare măsură, Românilor, cari au învățat în școlile Romei papale, astăzi, aceste școli vor da României întregite alte orizonturi, idealuri noi, prin cari idealul național atins se va întări spre binele întregii omeniri.

Excelențe, Prea Sfințiți și Prea Cucernici Părinți, fiți bine veniți în casa noastră!

Toți pelerinii români, în deosebi cei ce s'au nimerit să fie de față la toate aceste întâmplări vor păstra amintiri neuitate.

Noul colegiu.

Un cuvânt și despre noul colegiu românesc care, alături de școala românească din Valle Giulia, e al doilea institut de educație superioară românească în Cetatea Eternă.

Zidit pe Gianicolo, în dreptul Farului, în stilul sobru, dar mareț, al institutelor romane, alături de colegiul rutean și nu departe de celebrul colegiu de Propaganda Fide, e merită toată atențiunea or căruia trecător, îndeosebi însă, a călătorului român.

În față are o curte largă, admirabil întreținută cu petriș și straturi de flori, dovadă grăitoare de simțul de bun gospodar și ales educator al directorului său, Mons. Angelo Dell'Aqua, Impresia dobândită în curte crește, vizitând interiorul colegiului. El strălucește de ordine și curățenie. Pe lângă săli mai mari, comune, de recreație, primire și mâncare, sunt camere deosebite pentru toți elevii. Asemenea și pentru oaspeți. Cunoscând proverbul italian „La buona cucina fa buona disciplina” (Bucătăria bună face disciplina bună), Sf. Sa, ca un adevărat părinte, se îngrijește foarte bine de toate cele necesare traiului și-și află tot rostul vieții și activității sale în a fi neîncetat în mijlocul iubiților săi seminaristi, și a-i face tot mai buni, mai cuminți, mai mulțumiți, mai fericiți.

Toate mesele le iau împreună. Numai Liturgia, fiind Sf. Sa preot de rit latin, o

face în o capelă aparte, rămânând ca elevii români să-și facă devoțiunile lor religioase sub conducerea p. vice-rector Dr. Simion Chișiu și a membrilor — preoți ai colegiului. De prisos să mai spunem, că colegiul are infirmerie, magazine pline cu tot felul de depozite și un început de bibliotecă. Deocamdată noul colegiu poate adăposti 50 de elevi. Dată fiind însă, lărgimea curții și soliditatea zidurilor, el poate fi ușor amenajat și pentru un număr de două sau chiar de trei ori mai mare. Așa intră prevederea în toate construcțiile și alcătuirile Cetății Eterne. S. Părinte, generosul său ctitor, a luat măsuri, ca pentru înzestrarea acestei biblioteci să se trimită din dublette aflătoare în bibliotecile institutelor papale. Grație acestei măsuri înțelepte, biblioteca noului colegiu va deveni una din cele mai bogate din Cetatea Eternă. În ce privește cărțile românești, autorii și mai ales editorii noștri ar face bine să aibă o sollicitudine specială pentru ea. Iar de pe terasa vastă ce ține loc de acoperiș în noul colegiu, ai o perspectivă mai largă și mai încântătoare, decât de lângă far. De acolo și se deschid zări nemărginite în toate părțile lumii. De ar avea orizonturi și priviri tot așa de largi și cuprinzătoare toate generațiile de clerici români, câte se vor succeda în acest colegiu!

P. I. G.

(După „Vestitorul”)

Bibliografie.

În biblioteca „Din granița Năsăudeană”, în care se publică biografii de ale marilor figuri grănicerești Năsăudene și istorii locale asupra lucrurilor și stărilor din acel ținut, Mult Onoratul Gavril Bichigean protopop onorar și preot II din Năsăud a publicat de curând numărul 6, cu titlul: „Slujitorii altarului bisericii române din Năsăud”. Pe 78 pagini se înșiră preoții năsăudeni înainte de Unirea cu Roma și înființarea graniței după Unire până la înființarea Vicariatului Rodnei și după înființarea Vicariatului Rodnei până în zilele noastre.

Broșura costă 30 Lei și se poate procura dela autor în Năsăud.

Cluj, la 10 Iunie 1936.

Nr. 4130.

Monseniorul VALERI pleacă dela noi.

Semioficiosul Vaticanului, „L'Osservatore Romano“, din 29 Maiu a. c., publică știrea, că Prea Fericitul Părinte Papa Pius XI a binevoit prea grațios a numi pe Excelența Sa Mons. Valerio Valeri, Nunțiu Apostolic din București, în aceeași calitate la Paris.

După o activitate diplomatică de 20 de ani — căci a intrat în diplomația Vaticanului în 1920, activând de atunci, și până azi, ca auditor pe lângă Nunțiatuura din Paris, ca Arhiepiscop titular de Efes și delegat Apostolic pentru Egipt și Palestina, iar din 1933 ca Nunțiu Apostolic în România — Monseniorul Valeri ajunge acum la unul dintre cele mai înalte posturi din diplomația atât de bine organizată a Sfântului Scaun Apostolic, și chiar acolo, unde și-a început munca diplomatică.

Inzestrat cu alese însușiri personale și diplomatice Mons. Valeri și-a câștigat în toate țările, unde a reprezentat pe Vicarul lui Hristos, simpatia și aprecierile tuturor celor competenți. Iată, pentru ce suntem cuprinși de sincere regrete, că după o scurtă petrecere la noi, de abia 3 ani, ne părăsește. Nădăjduim, însă, că Mons. Valeri ne va rămâne și pe mai departe sincer prieten și susținător al intereselor noastre. Cu aceasta credință îi zicem un călduros „adio“ și: *Intru mulți ani Stăpâne!*

Sfârșit de an școlar. Incheierea anului școlar 1935/36 la Academia noastră de Teologie din Cluj a avut loc în 30 Maiu a. c. când s'a ținut ultima zi de școală. Examenele de fine de an s'au făcut în ordinea următoare:

5 Iunie a. c. anul IV, Drept bisericesc. A prezidat Excelența Sa Episcopul. Tot atunci, s'a făcut examen și la Teologia Morală cu anul III. Clericii din anul I și II au făcut examen din Studiul Biblic, fiind președintele Comisiei Revs. Dr. Victor Bojor.

In 9 Iunie, clericii din anul IV. au dat examen la Teologia Pastorală, fiind președinte Excelența Sa Episcopul. Clericii din cursul II—III au fost examinați la Teologia Dogmatică, sub presiul Revs. Dr. G.

Vidican. Clericii anului I, din Istoria Bisericească, sub presiul Revs. Dr. Victor Bojor.

In 11 Iunie, s'a făcut examen din Pedagogie, Psihologie de către clericii anului III—IV, sub președinția Excelenței Sale Episcopului. Clericii cursului I și II. au făcut examen din Filosofie, sub președinția Revs. Dr. V. Bojor.

In 12 Iunie, clericii anului IV și III au făcut examen din Tipic, Cant Bisericesc și Medicina Pastorală. Clericii din anul I și II au făcut examen din Tipic și Cant Bisericesc, toate fiind prezidate de către Prea Sfinția Sa Episcopul.

În aceeași zi la ora 6 p. m. a avut loc în capela Academiei, solemnitatea încheierii anului școlar. Serviciul divin a fost oficiat de către Părintele Decan al Academiei, Dr. Gregoriu Strimbu și de către Părintele spiritual al Institutului, Dr. Cosma Avram. Excelența Sa Episcopul, la sfârșitul serviciului divin, a adresat tinerilor teologi, fiind de față întreg Corpul profesoral, o impresionantă cuvântare, din care reținem următoarele:

„Am venit cu drag între voi, pentru că împreună să mulțumim lui Dumnezeu, pentru ajutorul dat la formarea sufletelor și în decursul anului, pe care tot cu ajutorul lui Dumnezeu îl încheiem azi. La frumosul rezultat ați ajuns prin muncă comună, profesori și studenți. Fără binecuvântarea lui Dumnezeu, munca și truda voastră n'ar fi ar fi.

Prea Sfinția Sa a arătat mai departe rolul preotului la sate: de a fi îndrumătorul, bunului credincios, pentru că să și poată duce cu mai mare ușurință greutatea zilelor noastre: viața de veci. Aceasta este misiunea preotului, tul, pentru care preotul nu trebuie să cunoască nici o piedică. Este omul jertfei, omul sacrificiului, omul abnegațiunii. Misiunea preoțerească nu este carieră, ci este apostolat, Domnul i-a chemat, pe cari a binevoit, lucrând prin trănșii mântuirea credincioșilor.

„Programul, după care s'au pregătit sufletele voastre, este dat de însuși Mântuitorul. Voi tinerilor l'ați pregătit aici, în aceste sfinte ziduri și veți fi trimiși în mijlocul credincioșilor, pentru ca să fiți preoți ai Domnului, ostași vrednici ai lui Hristos.

Aduc recunoștința mea Corpului profesoral, care în chip cu totul desinteresat și-a pus toată puterea și toate aptitudinile în serviciul formării voastre, cu adevărat după inima lui Hristos“.

După impresionanta cuvântare a Excelenței Sale Episcopului s'a cântat Doxologia cea Mare, și apoi Prea Sfinția Sa a distribuit profesorilor și studenților medalii sfinte.